

CO₂-udledningstilladelserne efter *stk. 1* og *stk. 2* kan overdrages efter reglerne i § 6, jf. bemærkningerne nedenfor.

Til § 4

Enhver elproducent, jf. dog § 1, stk. 3, modtager som udgangspunkt en CO₂-udledningstilladelse. Det er således både nuværende samt eventuelle kommende nye elproducenter, der er omfattet af loven. Der indføres dog i § 4 en bagatelgrænse på 100.000 tons CO₂. Producenter med en CO₂-udledning fra elproduktion under denne bagatelgrænse modtager ikke en CO₂-udledningstilladelse og betaler ikke afgift på 40 kr/ton CO₂ af en eventuel overskridelse. En forudsætning for at falde ind under bagatelgrænsen er desuden, at de af producentens anlæg, der udleder CO₂, udelukkende er kraftvarmeanlæg, der er dimensioneret til og drives med henblik på dækning af et varmebehov, og hvor elproduktionen er direkte knyttet til og afledt af varmeproduktionen. Der kan fx være tale om naturgasfyrede kraftvarmeanlæg til mindre fjernvarmeområder eller industrielle kraftvarmeanlæg. Derimod vil kraftvarmeproducenter, der i væsentligt omfang bortkøler eller bortkaster varme, som kunne nyttiggøres, ikke være undtaget, uanset om deres samlede udledning måtte være under 100.000 tons CO₂.

Hensigten med bestemmelsen er ikke af fiskal karakter, men dels at reducere det administrative arbejde, dels at undgå, at en række mindre producenter, som allerede gennem bygning af et effektivt kraftvarmeverk har bidraget til landets CO₂-reduktion, og som dermed har begrænsede muligheder for at reducere deres CO₂-emission yderligere, bliver omfattet af udledningstilladelser.

Ved en bagatelgrænse på 100.000 tons CO₂ fra elproduktion årligt opnås, at over 90% af den samlede CO₂-emission til el bliver omfattet af CO₂-udledningstilladelser. Bagatelgrænsen på 100.000 tons vil til gengæld medføre, at kun 10-15 af de i alt knap 500 elproducenter vil blive omfattet af CO₂-udledningstilladelserne.

De elproducenter, som omfattes af bagatelgrænsen i § 4, vil stadigvæk indgå som en del af den samlede kvote i § 2, stk. 1, hvilket betyder, at disse producenters del af kvoten stadigvæk vil blive fratrukket i den samlede årlige kvote for tildeling af udledningstilladelser. Producenterne omfattet af § 4 vil således ikke falde helt uden for kvoteloven og kvotelovens øvrige regler og blandt andet indberetningspligt, jf. § 8. Disse producenter vil ligeledes modtage en årlig opgørelse efter lovens § 9, således at der mulighed for dels fra myndighedernes side og dels fra producentens side at

holde øje med, om 100.000 tons-grænsen skulle være overskredet inden for et år, ligesom de vil være omfattet af reglerne i betaling i § 11, kontrolbesøg i § 14 samt straffebestemmelsen i § 15.

Hvis en producent ligger under bagatelgrænsen, og producenten derfor ikke har fået udstedt en CO₂-udledningstilladelse, men det konstateres, at producenten i et år har udledt mere end 100.000 tons CO₂, vil producenten ikke skulle svare afgift i dette år. Producenten vil imidlertid modtage en udledningstilladelse for og være afgiftspligtig i det følgende år.

Til § 5

Den del af en udledningstilladelse, som ikke er udnyttet i ét år, kan overføres til det/de efterfølgende år. Ordningen administreres ved, at miljø- og energiministeren én gang om året efter *stk. 1* tildeler den enkelte producent en CO₂-opsparingsgrænse på baggrund af hvilken elproducenten kan opspare CO₂. CO₂-opsparingsgrænsen tildeles efter *stk. 3* inden for en samlet grænse på 20 mio. tons CO₂. CO₂-opsparingsgrænsen tildeles på den måde, at de 20 mio. tons CO₂ divideres med årets samlede kvote efter § 2, stk. 1, hvorefter dette ganges med udledningstilladelsen efter § 3, stk. 1 eller 2. Elproducenten opsparer CO₂, når udledningen i et år ligger under CO₂-opsparingsgrænsen for dette år, jf. *stk. 4*. Opsparingen kan anvendes de efterfølgende år. CO₂-opsparingen kan overdrages efter reglerne i § 6.

I henhold til *stk. 2* kan CO₂-opsparingsgrænsen i stedet tildeles en sammenslutning af elproducenter, som herefter fordeler CO₂-opsparingsgrænsen på de enkelte elproducenter. Alle de forpligtelser, der i henhold til denne lov påhviler elproducenterne, påhviler i stedet sammenslutningen. Det vil således være sammenslutningen, der skal foretage overdragelser af CO₂-opsparingerne efter reglerne i § 6, foretage de årlige indberetninger efter § 8, modtage den årlige opgørelse efter § 9, være afgiftspligtig efter reglerne i § 13 samt være strafansvarlig efter reglerne i § 15.

Hensigten med CO₂-opsparingen er især at give den enkelte elproducent eller sammenslutning af elproducenter en fleksibilitet i forhold til varierende elpriser på elmarkedet, således at producenterne kan optimere deres indtjening under kvoten. Ved at fordele CO₂-opsparingen på producenter opnås desuden, at den enkelte elproducent eller sammenslutning af elproducenter har et incitament til at reducere CO₂-udledning ved nedsat produktion, brændselsskift, nye produktionsmetoder eller lignende, og dermed få mulighed for at overdrage CO₂-opsparingen eller overføre denne til de efterfølgende år, hvor kvoten bliver strammet. Det-